

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3056/2019. (III. 25.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Tatai Járásbíróság 10.P.20.288/2017/4. számú végzése, valamint a Tatabányai Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Pkf.50.036/2018/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselő nélkül eljáró indítványozó (dr. Altrichterné Albert Katalin) 2018. július 12-én az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, melyben, illetve a 2018. október 1-jén benyújtott indítvány-kiegészítésében kérte a Tatai Járásbíróság 10.P.20.288/2017/4. számú végzése, valamint a Tatabányai Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Pkf.50.036/2018/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, mivel azok véleménye szerint ellentétesek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel.
- [2] 2. Az indítványozó felperesként vett részt egy perben, melynek tárgya házassági közös vagyon megosztása volt; e perben a jogerős ítélettel szemben terjesztett elő perújítási kérelmet, amelyet a Tatai Járásbíróság első fokon a megengedhetőség körében elutasított, majd e végzést a Tatabányai Törvényszék másodfokon helyben hagyta.
- [3] 3. Az alapper alapjául szolgáló tényállás szerint a felperes-indítványozó férje elhunyt; ezt követően a közjegyző hagyatéki tárgyalást tartott, amelynek során a hagyatékot részben a törvényes öröklés rendje, részben az osztályos egyezség alapján az örökösöknek átadta. A felperes ezt követően keresetet terjesztett elő az elhunyttal közös három gyermekével szemben házassági közös vagyon megosztása iránt, a gyermekek pedig alperesekként viszontkeresetet terjesztettek elő a felperessel, azaz édesanyjukkal, az özvegygel szemben. Utóbbiban annak megállapítását kérték, hogy a felperes még az örökhagyó elhunyt előtt elköltözött a közös háztartásból, így kiesett az öröklésből. A Tatai Járásbíróság részítéletével a viszontkeresetnek helyt adott, majd az e részítélet ellen a felperes részéről bejelentett fellebbezés folytán eljáró Tatabányai Törvényszék az elsőfokú ítéletet érdemben helyben hagyta, mindössze a perköltség vonatkozásában változtatta meg. Az indítványozó ezen ítéletekkel szemben korábban már benyújtott alkotmányjogi panaszt, melyet az Alkotmánybíróság a 3319/2018. (X. 16.) AB végzésben visszautasított.
- [4] 4. A jogerős részítélettel szemben a későbbi indítványozó felperes perújítási kérelmet terjesztett elő. Részint arra hivatkozott, hogy a jogerős ítéletet hozó másodfokú bíróság tévesen alkalmazta a hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvényt, részint vitatta a megállapított tényállást is. Későbbi előkészítő iratában új tényként arra hivatkozott, hogy az alpereseknek a perújítási kérelemre adott beadványa olyan, a korábbi iratanyaggal és korábbi nyilatkozatukkal ellentétes nyilatkozatot tartalmaz (konkrétan azt, hogy az örökösök között valóban született egyezség), melyre a felperes korábban, az alapeljárásban nem tudott reagálni.
- [5] 5. A Tatai Járásbíróság 10.P.20.288/2017/4. számú végzésével a perújítási kérelmet a megengedhetőség körében elutasította. Egyrészt megállapította, hogy az alperesek a felperesi perújítási kérelemre benyújtott beadványukban nem újonnan hivatkoztak arra, hogy az örökösök között egyezség született, hanem ezt – a periratokból megállapíthatóan – már az alapeljárásban is állították, sőt ezt maga a felperes is elismerte az egyik, alapeljárásban tett nyilatkozatában; így pedig nem valósult meg a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 260. § (1) bekezdése szerinti azon feltétel, hogy a perújítás körében csak olyan tényre vagy bizonyítékra lehet hivatkozni, amelyet a bíróság korábban a perben még nem bírált el, sem pedig a régi Pp. 261. § (1) bekezdésében foglalt azon feltétel, hogy a perújítási kérelem előterjesztésére a tény tudomásra jutásától számított hat hónapos szubjektív határidőn belül van lehetőség. A járásbíróság másrészt a felperes által állított esetleges jogszabálysértések kapcsán kimondta, hogy azok elbírálására felülvizsgálati eljárás keretében a Kúria jogosult; téves jogértelmezés vagy jogszabályok helytelen alkalmazása ugyanis anyagi jogi

jogsértésnek minősül, mellyel szemben nem perújításnak, hanem felülvizsgálatnak van helye. (E felülvizsgálati eljárásra egyébként sor is került; a Kúria a felperes felülvizsgálati indítványát Pfv.I.20.965/2016/11. számú rész-ítéletével elutasította.)

- [6] A Tatai Járásbíróság végzésével szemben a későbbi indítványozó felperes fellebbezést nyújtott be a Tatabányai Törvényszékhez, a Tatabányai Törvényszék azonban 2.Pkf.50.036/2018/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. Érdemben egyetértett az elsőfokú bíróság által megállapított tényállással és a levont jogi következtetésekkel; a fellebbezésben szereplő újabb érveket pedig nem vette figyelembe, mivel azokat a jogi képviselő elektronikus iratként kellett volna, hogy benyújtsa, ám ezt postai úton tette meg, így e beadványa hatálytalan volt. Összességében, mivel a másodfokú bíróság szerint a járásbíróság jogszabálysértés nélkül hozta meg az elsőfokú végzést, így annak hatályon kívül helyezésére a törvényszék nem látott jogi alapot.
- [7] 3. Az indítványozó ezt követően az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, melyben, illetve az ezt követően – az Alkotmánybíróság Főtitkárának hiánypótlási felhívására – benyújtott indítvány-kiegészítésében kérte mind a Tatai Járásbíróság 10.P.20.288/2017/4. számú végzése, mind a Tatabányai Törvényszék 2.Pkf.50.036/2018/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, mivel azok szerinte ellentétesek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel.
- [8] A XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét az indítványozó elsődlegesen abban jelölte meg, hogy álláspontja szerint az alapperben az alpereseknek nem volt perindítási jogosultságuk, így az alperesi viszontkeresetnek helytadó, a felperes öröklésből való kizártságát megállapító jogerős ítélet jogszabálysértő. Emellett a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmeként hivatkozott arra is, hogy állítása szerint a másodfokú bíróság nem indokolta meg, miért 45 000 Ft illetéket állapított meg a szerinte helyes 10 500 Ft helyett, továbbá hogy az elsőfokú bíróság a költségmentesség iránti kérelméről eddig semmilyen határozatot nem hozott. Mindez egyúttal a panaszos szerint a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslati jogát is sértette, mivel „az alapper alperesével szemben [...] a viszontkeresetet az alapper folyamán hivatalból többször kellett volna elutasítani”.
- [9] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az 56. § (2) bekezdése értelmében a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. §-ok szerinti feltételeket. E vizsgálat alapján az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálásra alkalmatlan, ennek alapján nem fogadható be.
- [10] Az Alaptörvény felhívott cikkei és az állított sérelmek között nincs releváns, alkotmányjogilag értékelhető összefüggés; az indítvány a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései vonatkozásában sem tartalmaz érdemi indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, vagyis a panasz e vonatkozásban nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglalt feltételnek. A panaszos e körben valójában pusztán a másodfokú bírósági ítélettel történő egyet nem értését fejezi ki. Mindemellett azon érvek, melyek az alapperben hozott bírósági döntések alaptörvény-ellenességét sérelmezik, csak az alapperben hozott érdemi döntésekkel szembeni alkotmányjogi panasz-eljárásban vehetők figyelembe, és csak annak során szolgálhatnak az Alkotmánybíróság vizsgálatának alapjául.
- [11] 5. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság a Tatai Járásbíróság 10.P.20.288/2017/4. számú végzése, valamint a Tatabányai Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Pkf.50.036/2018/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2019. március 12.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1151/2018.

